

Strona pozwana: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Pytania prejudycjalne

- 1) Przy stosowaniu bezwzględnie wiążących przepisów art. 134 do przepisów art. 132 ust.1 lit. m) głównej dyrektywy w sprawie podatku VAT⁽¹⁾ w okolicznościach, w których podmiot uznany za organizację nienastawioną na osiągnięcie zysku świadczy usługi polegające na przyznaniu prawa do gry w golfa, jakie usługi, jeśli w ogóle, stanowią „transakcje zwolnione”?
- 2) Czy uprawnione jest ograniczenie zwolnienia przewidzianego na podstawie art. 132 ust. 1 lit. m) w zależności od tego, czy usługi polegające na przyznaniu prawa do gry w golfa są świadczone na rzecz członka organizacji nienastawionej na osiągnięcie zysku?
- 3) Czy przepisy art. 134 należy interpretować jako ograniczające zwolnienie jedynie do usług „ściśle związanych” (w sensie: ubocznych) z „transakcjami zwolnionymi” czy też do jakiegokolwiek usługi wchodzącej w zakres art. 132 ust. 1 lit. m)?
- 4) W przypadku gdy organizacja nienastawiona na osiągnięcie zysku, zgodnie z jej publicznie ogłoszonymi celami regularnie i w sposób stały zezwala osobom niebędącym jej członkami na grę w golfa, jaką wykładnię należy nadać pojęciu „główn[y] cel[...].” pobierania opłat od osób niebędących członkami?
- 5) Dla celów art. 134 lit. b) względem czego „dodatkw[y] doch[ód]” musi mieć charakter dodatkowy?
- 6) Jeśli dochodu uzyskanego z udostępnienia obiektów sportowych osobom niebędącym członkami [klubu] nie należy traktować jako „dodatkowego dochodu” dla celów art. 134 lit. b), to czy art. 133 lit. d) zezwala państwu członkowskiemu na wyłączenie takiego dochodu ze zwolnienia, jeśli zwolnienie może powodować zakłócenie konkurencji na niekorzyść przedsiębiorstw komercyjnych podlegających podatkowi VAT, przy jednoczesnym zachowaniu zwolnienia dochodu pochodzącego z przyznania członkostwa członkom tych samych organizacji nienastawionych na osiągnięcie zysku, jeśli same składki członkowskie są w stanie doprowadzić do przynajmniej pewnego zakłócenia konkurencji?
- 7) W szczególności, czy konieczne jest, aby każda z przesłanek wdrożonych na podstawie art. 133 lit. d) znajdowała zastosowanie do wszystkich usług świadczonych przez organizację nienastawioną na osiągnięcie zysku, które w przeciwnym razie byłyby objęte zakresem zwolnienia, czy też dopuszczalne jest wprowadzenie częściowego ograniczenia, tj. wprowadzenie zwolnienia z tytułu udzielenia prawa do gry w golfa członkom, ale nie osobom niebędącym członkami, gdy zarówno usługi na rzecz członków, jak i osób niebędących członkami znajdują się w konkurencji z działalnością przedsiębiorstw komercyjnych?

- 8) Jaka jest różnica, jeśli w ogóle występuje, w zakresie przesłanek pomiędzy art. 133 lit. d), który wymaga możliwych „zakłóceń konkurencji”, a art. 134 lit. b), który przewiduje jedynie występowanie bezpośredniej konkurencji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Dz.U. L 347, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Norte (Portugalia) w dniu 9 listopada 2012 r. — IPTM-Instituto Português e dos Transportes Marítimos przeciwko Navileme-Consultadoria Náutica, Lda, Nautizende — Consultadoria Náutica, Lda

(Sprawa C-509/12)

(2013/C 32/05)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Central Administrativo Norte.

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: IPTM-Instituto Português e dos Transportes Marítimos.

Strona pozwana w postępowaniu odwoławczym: Navileme-Consultadoria Náutica, Lda, Nautizende — Consultadoria Náutica, Lda.

Pytania prejudycjalne

Czy prawo UE wobec zasady zakazu dyskryminacji pomiędzy obywatelami kraju jednego państwa członkowskiego a obywatelami drugiego państwa członkowskiego [obecny art. 18 TFUE i dotychczasowy art. 12 WE], wobec swobodnego przepływu osób w EU i wyjątków od niego [obecny art. 45 ust. 3 TFUE i dotychczasowy art. 39 WE], wobec swobody świadczenia usług i jej możliwych ograniczeń [art. 52 TFUE, dotychczasowy art. 46 WE, *ex vi* art. 62 TFUE i dotychczasowy art. 55 WE], powinno być interpretowane w ten sposób, że sprzeciwia się ono przepisowi prawa krajowego, które wymaga zamieszkania na danym terytorium, dla wydania rekreacyjnej karty żeglarskiej?